

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.970 van 3 februari 2011
in de zaak A. 161.226/XII-4418**

In zake: de NV SKB, SCHEEPVAART & KONSTRUKTIEBEDRIJF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Peter Engels en Wim Slosse
kantoor houdend te Antwerpen
Brusselstraat 59
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Boudewijn Ronse
kantoor houdend te Brussel
Guillaume Macaulaan 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 maart 2005, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van 27 januari 2005 waarbij de aannemingsopdracht voor het bouwen van een veerpont voor de veerdiensten op de Schelde volgens bestek nr. 16 EQF/04/019/A werd geweigerd aan verzoekende partij en zodoende eveneens van de beslissing van 14 december 2004, met name de gunningsbeslissing waarbij de aannemingsopdracht voor het bouwen van een veerpont voor de veerdiensten op de Schelde volgens bestek nr. 16 EQF/04/019/A werd gegund aan de firma Scheepswerf Grave BV uit Grave, Nederland”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 december 2010.

Staatsraad Pierre Barra heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim Noppe, die loco advocaat Boudewijn Ronse verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Jos Stevens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De administratie Waterwegen en Zeewezen, afdeling Vloot, locatie Antwerpen, van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, schrijft een overheidsopdracht uit voor de bouw van een veerpont voor de veerdiensten op de Schelde. De gekozen gunningswijze is de algemene offerteaanvraag.

De opdracht wordt aangekondigd in het Bulletin der Aanbestedingen van 1 oktober 2004.

3.2. Het bestek omschrijft de gunningscriteria als volgt:

“2.7.2 Art. 115 Gunningcriteria

Voor de aanwijzing van de voordeligste regelmatige offerte, gaat men uit van de vergelijking van de offertes op basis van de hiernavolgende criteria:

Gunningscriteria

1	Het bedrag van de inschrijving	zeer groot belang
2	De technische kwaliteit aangeboden vaartuig	zeer groot belang
2.1	De technische kwaliteit van de inrichting voorgestelde vaartuig	zeer groot belang
2.2	De technische kwaliteit van de voortstuwingsinstallatie	zeer groot belang
2.3	De technische kwaliteit hulpgroepen en elektrische installaties	zeer groot belang
2.4	De technische kwaliteit van de vaste uitrusting aan boord	zeer groot belang
2.5	technische kwaliteit van de nautische instrumenten	zeer groot belang
2.6	De technische kwaliteit van het voorgestelde schildersysteem	zeer groot belang
3	De uitvoeringstermijn	groot belang
4	Opleiding bedieningspersoneel vaartuig	groot belang

De technische kwaliteit van de subcriteria (2.1 t.e.m. 2.6) bepalen de technische waarde van criterium 2.

De uitvoeringstermijn is echter beperkt tot een maximum 200 werkdagen”.

3.3. De offertes worden geopend op 18 november 2004. Vier ondernemingen hebben een offerte ingediend:

- nv S.K.B. Scheepvaart en Konstruktiebedrijf, Antwerpen,
- nv Scheepswerf I.D.P., Oostende,
- Scheepswerf Grave bv, Grave (Nederland),
- Scheepswerf Reimerswaal bv, Hansweert (Nederland).

3.4. Een beoordelingscommissie onderzoekt in de loop van de maand december 2004 de offertes en stelt een rapport op.

In dit rapport wordt, wat de technische bekwaamheid van de inschrijvers betreft, gesteld dat er geen inschrijvers zijn die “niet de nodige documenten voorleggen waaruit blijkt dat zij aan de gestelde eisen voldoen”. Er wordt besloten dat alle inschrijvers “voldoen aan de kwalitatieve selectievereisten van de opdracht”.

De offertes worden getoetst aan de gunningscriteria met behulp van het Argus-beoordelingssysteem. Dit houdt onder meer in dat de offertes voor elk (sub)gunningscriterium, met uitzondering van het eerste gunningscriterium waar een andere schaal gehanteerd wordt, een quotering ontvangen volgens een schaal:

“Zeer slecht	(--)
Slecht	(-)
Voldoende	(o)
Goed	(+)
Zeer goed	(++)”.

De toegekende quotering wordt voor elk beoordelingselement toegelicht in woorden.

Na de toetsing van de offertes aan de gunningscriteria komt de beoordelingscommissie tot een besluit:

“Na de invoering van de resultaten van de beoordelingscommissie in het ‘ARGUS’ beoordelingssysteem voor de bepaling van de meest voordelige regelmatige offerte, blijkt volgens de vooropgestelde gunningscriteria, de voordeligste regelmatige offerte uit te gaan van de firma Scheepswerf Grave bv uit Grave, Nederland.

E. Conclusie en voorstel

De firma ‘Scheepswerf Grave bv.’ heeft een aanvaardbare offerte ingediend. Derhalve wordt voorgesteld de bovenvermelde opdracht ten

behoefte van 2.031.330 euro, btw inbegrepen, toe te wijzen aan de firma Scheepswerf Grave bv uit Grave, Nederland”.

3.5. Op 14 december 2004 beslist de algemeen directeur van de DAB Vloot, “namens de Vlaamse minister”, om de opdracht toe te wijzen aan Scheepswerf Grave bv. Deze beslissing wordt, na een kort overzicht van het verloop van de gunningprocedure, nog als volgt gemotiveerd:

“- Gelet op het rapport van de beoordelingscommissie van 1 – 9 – 14 december 2004;

- Gelet op het feit dat de beoordelingscommissie besluit dat op basis van de in het bestek vermelde gunningscriteria, de voordeligste regelmatige offerte ingediend werd door de Scheepswerf Grave bv uit Grave, Nederland”.

3.6. Met een brief van 27 januari 2005 wordt verzoekende partij ervan op de hoogte gebracht dat haar offerte “niet werd uitgekozen”. Verzoekende partij vraagt met een schrijven van 14 februari om “een gemotiveerde beslissing”. Bij brief van 16 februari 2005 wordt haar een afschrift van de gunningsbeslissing bezorgd, doch niet van het rapport van de beoordelingscommissie.

Het Vlaamse Gewest bezorgt het beoordelingsrapport per faxbericht van 23 maart 2005 aan verzoekende partij, na een beschikking van de kortgedingrechter.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Belang

4.1. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord een exceptie op betreffende het belang van verzoekende partij bij het voorliggende annulatieberoep.

In het auditorsverslag wordt deze exceptie op beredeneerde wijze verworpen. Verwerende partij heeft geen laatste memorie ingediend. Zij wordt aldus geacht niet langer aan te dringen op de exceptie.

Voorwerp

4.2. Verzoekende partij omschrijft het eerste voorwerp van het beroep als “de beslissing van 27 januari 2005 waarbij de aannemingsopdracht voor het bouwen van een veerpont voor de veerdiensten op de Schelde volgens bestek nr. 16 EQF/04/019/A werd geweigerd aan verzoekende partij”.

Een dergelijke beslissing van 27 januari 2005 blijkt evenwel niet te bestaan. Verzoekende partij verwacht blijkbaar het schrijven van die datum, de kennisgeving, met de eigenlijke beslissing van 14 december 2004 om de opdracht toe te wijzen aan Scheepswerf Grave bv. In zoverre mag het eerste voorwerp van het beroep dan ook worden beschouwd als de impliciete beslissing om de in het geding zijnde opdracht niet aan verzoekende partij toe te wijzen, afgeleid uit de gunningsbeslissing van 14 december 2004.

In beginsel staat het impliciete karakter van de beslissing om niet aan verzoekende partij toe te wijzen, de aanvechtbaarheid van die beslissing niet in de weg. In zoverre echter verzoekende partij zou menen dat bij een eventuele nietigverklaring van de impliciete weigering dan van de weeromstuit voor het bestuur de rechtsplicht zou volgen om het geweigerde alsnog te geven - te dezen de gunning- wordt die opvatting niet bijgevalen. Wat de overheid na de nietigverklaring van de weigeringsbeslissing -weze ze impliciet of expliciet- op grond van het arrest inhoudelijk al dan niet moet doen, of niet meer mag doen, hangt af van het vernietigingsmotief, met andere woorden van het in voorkomend geval gegrond bevonden middel.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. In het eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van “de formele en materiële motiveringsplicht zoals bepaald in de wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”.

In essentie acht zij de aldus omschreven motiveringsplicht geschonden “doordat de bestreden beslissing dd. 27 januari 2005 op geen enkele wijze de redenen aangeeft op grond waarvan verzoekende partij niet werd geselecteerd voor de offerte-aanvraag en de gunningsbeslissing dd. 14 december 2004 evenmin op afdoende wijze werd gemotiveerd”.

Wat “het schrijven dat verzoekende partij gericht werd op 27 januari 2005 door het Vlaamse Gewest om haar te informeren dat zij niet werd uitgekozen voor de aannemingsopdracht” betreft, doet verzoekende partij gelden dat dit schrijven “niet gemotiveerd is”, “aan het formele aspect van de motiveringsverplichting [werd] geen uitvoering [...] gegeven; er is geen sprake van enige vermelding van een juridische of feitelijke overweging die aan de grondslag van de beslissing lag”.

Wat de gunningsbeslissing betreft, werpt zij op dat deze niet motiveert waarom de opdracht aan Scheepswerf Grave bv werd gegund. Evenmin wordt gemotiveerd waarom de opdracht niet aan verzoekende partij werd toegewezen. De gunningsbeslissing verwijst wel naar het rapport van de beoordelingscommissie, die heeft vastgesteld dat de voordeligste offerte werd ingediend door Scheepswerf Grave bv. Dit rapport werd echter niet bij de gunningsbeslissing gevoegd. Verzoekende partij had hier geen kennis van, zodat niet met een verwijzing kon worden volstaan. Bovendien heeft het Vlaamse

Gewest geweigerd om inzage te geven in het dossier, met inbegrip van het rapport van de beoordelingscommissie. Er werd dan ook niet aan de formele motiveringsplicht voldaan.

Beoordeling

6.1. Hoewel verzoekende partij in de omschrijving van de geschonden geachte rechtsnormen ook de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, heeft zij vervolgens in de uitwerking van het middel enkel de schending van de formele motiveringsplicht geconcretiseerd. Verzoekende partij heeft het middel aldus zelf beperkt tot de schending van de formele motiveringsplicht.

6.2. Het schrijven van 27 januari 2005 van verwerende partij, door verzoekende partij in het verzoekschrift ten onrechte als een “bestreden beslissing” aangemerkt, betreft enkel de kennisgeving van de gunningsbeslissing van 14 december 2004 en is als dusdanig niet onderworpen aan de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

6.3. De gunningsbeslissing van 14 december 2004 motiveert haar keuze voor Scheepswerf Grave bv en niet voor verzoekende partij door te verwijzen naar “het rapport van de beoordelingscommissie van 1 – 9 – 14 december 2004”.

Verzoekende partij heeft op 23 maart 2005, dus nog voor het instellen van huidig annulatieberoep, inzage gekregen in dit rapport. Zij had aldus kennis van de motieven die aan de bestreden beslissing tot gunning aan Scheepswerf Grave bv en niet aan haar ten grondslag liggen. In het hierna ter sprake komende tweede en derde middel onderwerpt zij deze motieven overigens op meerdere punten aan kritiek.

Aldus blijkt dat het hoofdzakelijk doel van de formele motiveringsplicht, dat er in bestaat verzoekende partij in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de keuze voor de offerte van Scheepswerf Grave bv boven die van haar te verweren met de middelen die het recht haar ter beschikking stelt, is bereikt.

6.4. Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

7. In het tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 16 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, van artikel 115 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, van het beginsel *patere legem quam ipse fecisti*, het beginsel van de gelijkheid van behandeling van de inschrijvers, het evenredigheidsbeginsel, van “de motiveringsplicht vervat in artikel 2 en 3 van de wet van 21 juli 1991 en als algemeen rechtsbeginsel”.

In dit middel brengt zij verscheidene kritieken uit op de toetsing van de offertes aan de vier gunningscriteria. In essentie stelt zij dat de aan de offertes toegekende quoteringen niet afdoende werden gemotiveerd en bekritiseert zij de wijze waarop het Argus-beoordelingssysteem werd gebruikt.

8. In de memorie van wederantwoord handhaaft verzoekende partij het middel. Op de specifieke kritieken op de beoordeling van de offertes komt zij niet terug. Zij brengt enkel nog een aantal algemene beschouwingen te berde. Verzoekende partij stelt aldus dat het niet opgaat om “de fundamentele kritiek op het gunningsverslag te weerleggen met het feit dat de overheid niet ‘de

motieven van de motieven' dient op te geven", "er dient nagegaan te worden of een beslissing berust op de rechtens vereiste feitelijke grondslag", waarbij, "als het inderdaad nodig is, [...] ter beoordeling van dit criterium ook de 'motieven van de motieven' moeten onderzocht worden". Wat de "Argus-methode" betreft doet zij gelden dat dit "enkel en alleen maar een systeem [is] om zeer subjectieve betwistbare en kennelijke onredelijke evaluaties, objectief te laten uitschijnen, omdat ze uit een 'computermodel' komen".

9. In het auditoraatsverslag worden de kritieken van verzoekende partij één voor één onderzocht en wordt vervolgens vastgesteld dat het tweede middel niet tot vernietiging kan leiden, in wezen omdat uit het onderzoek van het middel blijkt dat de offerte van verzoekende partij terecht in totaliteit een mindere score behaalde dan Scheepswerf Grave bv. Het gebruik van de Argus-methode is volgens het auditoraat zelfs niet vereist om tot deze conclusie te komen.

10. Ondanks de voor haar these bezwarende vaststellingen van het auditoraat komt verzoekende partij in haar laatste memorie slechts beperkt terug op dit middel. Zij handhaaft haar stelling dat de Argus-methode geenszins "tegemoet kan komen aan de vraag naar een correcte motivering op basis van de formele motiveringswet". Voorts herneemt zij nog kort haar kritieken op de subcriteria 2.3. en 2.6., alsook deze op het derde en vierde gunningscriterium, in volgende bewoordingen:

"b. Wat betreft criterium 2.[3].

Er kan niet aangenomen worden hoe lager het vermogen, hoe beter de evaluatie;

Terwijl het omgekeerd zou moeten: hoe hoger het vermogen, hoe beter de kwaliteit van de elektrische installatie;

c. Wat betreft criterium 2.6.

Er wordt geen rekening gehouden met de certificeringen van verzoekster op het gebied van schilderwerken;

Verzoekster is minstens even goed.

d. Opleiding on site

Dat is even goed dan het voorstel van Grave,

e. er werd vooraf niet meegedeeld dat korte oplevertijd, betere evaluatie zou geven”.

Verzoekende partij besluit dat niet kan worden aanvaard “dat op basis van deze gegevens het een voldoende duidelijke motivering is om verzoekster toch als minder goede inschrijving aan te houden; deze motivering kan en mag niet gevolgd worden”.

Beoordeling

11. Zoals reeds opgemerkt bij de uiteenzetting van het middel wordt in het auditoraatsverslag vastgesteld dat het tweede middel niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden.

Verzoekende partij heeft in haar laatste memorie nog enkel kritiek op de beoordeling inzake de subgunningscriteria 2.3 en 2.6 en de gunningscriteria 3 en 4 en de gebruikte Argus-methode, dit zijn punten waarop in het auditoraatsverslag verzoekende partij ongelijk krijgt. De vaststelling van het auditoraat dat mocht deze kritiek falen, verzoekende partij geen belang heeft bij geheel het middel, wordt op zich niet betwist en wordt door de Raad van State bijgevalen. Het volstaat dan ook in eerste instantie deze kritiek te beoordelen. Pas wanneer deze kritiek geheel of gedeeltelijk gegrond blijkt, dient aandacht te worden geschonken aan de grieven van verzoekende partij inzake de beoordeling van de andere (sub)gunningscriteria.

12. Wat de verenigbaarheid van het gebruik van de Argus-methode met “een correcte motivering op basis van de formele motiveringswet” betreft, wordt er op gewezen dat, overeenkomstig artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bestuurs-handelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Luidens artikel 3 van

deze wet moet de motivering “in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn”.

Bij de toetsing van de offertes aan de gunningscriteria in een procedure van offerteaanvraag is de loutere toekenning van een quotering geen afdoende motivering. Aan de quotering moeten motieven ten grondslag liggen en die motieven dienen zichtbaar te zijn onder de vorm van een beschrijvende evaluatie, doorgaans in woorden. Alleszins moet duidelijk geweten zijn waarom aan de offertes een bepaalde quotering wordt toegekend, zodat achteraf elke inschrijver kan nagaan of die quotering rechtmatig is gebeurd.

Te dezen dient te worden vastgesteld dat de quotering van de offertes, waarbij gebruik wordt gemaakt van de Argus-methode, door de beoordelingscommissie in haar rapport voor elke toegekende score nader wordt toegelicht met een beschrijvende evaluatie in woorden. Verzoekende partij formuleert ten andere kritiek op deze toelichting. Verzoekende partij weerspreekt ook niet concreet de vaststelling in het auditorsverslag dat de Argus-methode niet nodig is om vast te stellen dat verzoekende partij “in totaliteit een mindere score dient te behalen dan Grave”.

13. De kritieken van verzoekende partij op de toetsing van de offertes aan de gunningscriteria kunnen niet worden aanvaard, om volgende redenen.

14.1. Op subcriterium 2.3. “de technische kwaliteit hulpgroepen en elektrische installaties” krijgt de offerte van verzoekende partij een score “-”, omdat de door haar voorgestelde installatie als “ruim bemeten” wordt beschouwd. De offerte van Scheepswerf Grave bv krijgt een quotering “o” omdat de installatie “voldoet aan [de] voorwaarden”.

Verzoekende partij toont niet op voldoende onderbouwde wijze aan dat een hoger vermogen van de elektrische installatie noodzakelijk

rechtevenredig is met de betere technische kwaliteit ervan. Zij poneert integendeel enkel een aantal algemene stellingen, die in de laatste memorie door verzoekende partij zelf worden samengevat, namelijk dat “er [...] niet aangenomen [kan] worden hoe lager het vermogen, hoe beter de evaluatie” en “hoe hoger het vermogen, hoe beter de kwaliteit van de elektrische installatie”. Er kan niet worden ingezien hoe op grond van een dergelijk vaag betoog verzoekende partij kan voorhouden dat de vaststelling in het rapport van de beoordelingscommissie dat de door verzoekende partij aangeboden motor en alternatoren ruim bemeten zijn, geen deugdelijk motief is.

14.2.1. Op subcriterium 2.6. “de technische kwaliteit van het voorgestelde schildersysteem” krijgt de offerte van verzoekende partij een score “-”, omdat het schildersysteem “niet omschreven” wordt in de offerte. De offerte van Scheepswerf Grave bv krijgt een score “o”, omdat zij specificaties van haar leverancier Sigma had bijgevoegd.

14.2.2. Verzoekende partij stelt in het verzoekschrift dat de documenten die Scheepswerf Grave bv bij haar offerte had gevoegd, standaarddocumenten betreffen, waarvan het bijvoegen niet tot een hogere quoterings mag leiden. Bovendien werd het bijvoegen van deze documenten niet vereist door het bestek. In haar laatste memorie stelt zij nog dat “geen rekening [werd] gehouden met de certificeringen van verzoekster op het gebied van schilderwerken”.

14.2.3. Er wordt niet ingezien hoe de beoordeling in het rapport van de beoordelingscommissie dat Scheepswerf Grave bv, die, zoals uit het administratief dossier blijkt, bij haar offerte documenten heeft gevoegd met uitgebreide technische specificaties van de voorgestelde verven, een betere score krijgt voor een subcriterium betreffende “de technische kwaliteit van het voorgestelde schildersysteem” dan een inschrijver die dergelijke documenten niet bijvoegt, ook al werd het bijvoegen daarvan niet uitdrukkelijk door het bestek vereist, geen deugdelijk motief zou zijn.

Wat de “certificeringen van verzoekster” betreft moet worden opgemerkt dat deze betrekking hebben op de technische bekwaamheid van de inschrijver, element van de selectie, en niet op de intrinsieke kwaliteit van het aangeboden schildersysteem, element waarnaar met dit subgunningscriterium werd gepeild.

14.3.1. Voor het derde gunningscriterium “de uitvoeringstermijn” krijgt verzoekende partij met een termijn van 200 werkdagen een score “-”. Scheepswerf Grave bv had een uitvoeringstermijn van 190 werkdagen voorgesteld en krijgt een score “o”.

14.3.2. Verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift op dat in het rapport van de beoordelingscommissie wordt gesteld dat een verschil van minder dan 10 dagen geen voorkeur geeft, een verschil van meer dan 10 dagen een kleine voorkeur, maar niets omtrent een verschil van precies 10 dagen. In haar laatste memorie laakt verzoekende partij nog dat “er [...] vooraf niet [werd] meegedeeld dat korte oplevertijd, betere evaluatie zou geven”.

14.3.3. Er wordt niet aanvaard dat verwerende partij gebrekkig zou hebben gemotiveerd door een offerte met een kortere uitvoeringstermijn beter te beoordelen dan een offerte met een langere uitvoeringstermijn, dewelke te dezen zelfs samenvalt met de maximaal toegestane uitvoeringstermijn van 200 werkdagen. Het komt vanuit die optiek evenmin als een gebrekkige motivering voor dat een verschil van “precies 10 dagen” eveneens leidt tot een “kleine voorkeur” voor de offerte met de kortere uitvoeringstermijn. Het komt ten slotte als de logica zelve voor dat een kortere uitvoeringstermijn in beginsel een betere evaluatie oplevert, zodat verzoekende partij uit de niet-mededeling hiervan in het bestek redelijkerwijze geen grief kan putten.

14.4.1. Wat ten slotte het vierde gunningscriterium “opleiding bedieningspersoneel vaartuig” betreft, krijgt de offerte van verzoekende partij (waarin inzake opleiding werd voorgesteld dat het bedieningspersoneel

gedurende de laatste maand van de bouw van het vaartuig de werkzaamheden zou volgen, zodat zij de afwerking van de in te bouwen toestellen en de plaatsing van de leidingen kunnen volgen, alsook een opleiding inzake het onderhoud en bediening van de motoren en de elektronische instrumenten zouden ontvangen van de leveranciers van de motoren en instrumenten) een score “-” met de motivering dat haar voorstel “niet realistisch en niet uitvoerbaar [is] tijdens de laatste maand van de afwerking van de veerpont”. De offerte van Scheepswerf Grave bv krijgt een beoordeling “o”, gesteund op de overweging dat het voorstel van deze inschrijver voorziet in een opleiding van het bedieningspersoneel “door de eigen firma en leveranciers”.

14.4.2. In haar verzoekschrift stelt verzoekende partij dat zij niet inziet waarom haar voorstel niet realistisch zou zijn. In haar laatste memorie voegt zij hier aan toe dat haar voorstel “even goed” is als dat van Scheepswerf Grave bv.

14.4.3. De beslissing van verwerende partij kan geen motiveringsgebrek worden aangewreven in zoverre ze heeft geoordeeld dat een opleiding verstrekt door het eigen bedrijf van de inschrijver een betere quotering verdient dan een opleidingsvoorstel dat bestaat uit het bijwonen van de afwerking van het schip.

15. De kritiek van verzoekende partij op de beoordeling van de subgunningscriteria 2.3 en 2.6 en de gunningscriteria 3 en 4 wordt verworpen. Het tweede middel kan, conform het besluit in het auditoraatsverslag, niet tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leiden en wordt dienvolgens verworpen.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

16. Verzoekende partij steunt het derde middel op de schending van artikel 19 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken.

Zij wijst er op dat het rapport van de beoordelingscommissie, wat de technische bekwaamheid van de aannemers betreft, voor Scheepswerf Grave bv geen enkele vermelding bevat. Aldus kan niet met zekerheid worden gesteld dat zij voldeed aan de vereisten inzake technische bekwaamheid.

17. In de memorie van wederantwoord doet verzoekende partij gelden dat de documenten die door Scheepswerf Grave bv bij haar offerte werden gevoegd als bijlage B, niet kunnen worden beschouwd als bewijs van technische bekwaamheid door “studie en beroepskwalificaties”. Ook de noodzakelijke getuigschriften ontbreken. Het feit dat het gunningsverslag geen melding maakt van deze problematiek spreekt voor zich: Scheepswerf Grave bv toonde niet voldoende aan dat zij de noodzakelijke technische bekwaamheid had.

Beoordeling

18.1. In het auditoraatsverslag wordt het derde middel verworpen, in essentie omdat uit de bijlage B bij de offerte van Scheepswerf Grave bv blijkt dat deze inschrijver, in tegenstelling tot wat verzoekende partij aanvoert, wel degelijk voldoet aan de door het bestek gestelde vereisten inzake de technische bekwaamheid van de aannemers.

18.2. Verzoekende partij betwist in haar laatste memorie de bevindingen van het auditoraat inzake het derde middel niet. Zij herneemt in

tegendeel woord voor woord de in het verslag niet gegrond bevonden argumentatie uit de memorie van wederantwoord.

De Raad van State ziet geen redenen om de bevindingen van het auditoraat niet bij te vallen.

18.3. Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 februari 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
Pierre Barra,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest